

dette er efter min Opfattelse, at vi staa overfor et Højre, som tør kaste los fra Provintorsriets Princip, og som ikke vil fastholde den Bærelse, at hvad man ikke kan faa, det tager man.

Der er saa rettet et Par Spørgsmaal til mig fra flere Sider om, hvorledes den Udtalelse var at forstaa, som jeg brugte ved Begyndelsen af denne Forhandling, nemlig at jeg ønskede, at Forhandlingspolitikken skulde føres i det samme Spor, hvort vi førte den i forrige Samling, og om jeg navnlig derved har ment, at ogsaa Fremgangsmaaden i enhver Henseende skulde blive den samme. Jeg vil til de ærede Medlemmer, der have rettet dette Spørgsmaal, svare, at den Fremgangsmaade, som fra deres Side misbilligedes i Fjor, var jo simpelthen dikteret af de Forhold, som de Herrer selv skaffede til Veje. Det er nemlig klart, at staaer man overfor Medlemmer af denne Sal, som aabenbart kun tilsigte at hindre og spænde Ben for et frugtbart Resultat af vore Forhandlinger, saa indretter man sig derefter, saa faa de Herrer Svar paa Tiltale. Men lige saa sikkert er det ogsaa, at overfor enhver, der vil deltage i Forhandlingen med det Øjemed at føre et frugtbart Resultat igennem, vil der fra vor Side blive vist al skyldig Hensyntagen. Naar der imidlertid nu igen bliver sagt fra det ærede Medlem fra Røge, saaledes som vi hørte forleden, at den Forhandling, han sigter til, naar han kalder sig Forhandlingsmand, ikke er en Forhandling, der tilsigter Resultater, det er ikke en — jeg huster ikke bestemt Udtrykkene — loyal, ærlig Forhandling, tror jeg det ærede Medlem sagde, saa vil han dog ikke kunne fortænte os i, at over for en saadan Optræden er vor Fremgangsmaade ogsaa givet. Saa indretter man sig derefter, saa regner man ikke paa en Medvirkning fra det ærede Medlems Side, lige saa lidt som fra dem, der tænke som han.

Dusen: Det politiske Opgør, som delvis har fundet Sted i disse Dage, skal jeg ikke indlade mig paa i Djeblilket, uagtet det, naar man faar Ordet, kunde være fristende ogsaa at indlade sig derpaa. Det, jeg derimod vil, er bare med et Par ganske korte Ord at omtale en Bevilling, som er optagen paa det foreliggende Finanslovsforslag til Udbidelse af Banegaarden ved Fredericia. Det er altsaa en meget fredelig Ting, som jeg ønsker at omtale. Det vil være ærede Medlemmer bekendt, at det nu allerede i mange Aar har staaet paa med Hensyn til den omtalte Udbidelse af Banegaarden ved Fredericia, idet der i en Række af Aar, Aar

efter andet, er indkommet her til Folketinget Andragende fra Fredericia By og Omegn med Hensyn til at faa den begærede Udbidelse, som nu endelig er optagen paa Finanslovsforslaget. Jeg skal ikke komme videre ind paa Sagen af den simple Grund, at jeg antager, at den er samtlige Medlemmer bekendt gennem de mange Andragender, som har foreligget Tid efter anden, og jeg vil kun takke den højtærede Indenrigsminister for, at det endelig er kommet dertil, at der nu er optagen en Bevilling paa Finanslovsforslaget til Gennemførelse netop af det Forhold. Naar det i Anmærkningerne til Finanslovsforslaget hedder, at den paatænkte Flytning af Varehuset ved Fredericia Station er ubetinget nødvendig, er det noget, som vi, der kende Forholdene, aldeles kunne samstemme i. Naar det endvidere hedder, at Tilstandene paa Banegaarden paa Grund af den Beliggenhed, som Varehuset i Djeblilket har, ikke ere helt faresfrie, er det endog et meget spagt Udtryk, for det er ikke blot saaledes, at det ikke er rent faresfrit, men det er endog meget faresuldt at passere frem og tilbage til Varehuset, som det nu ligger. Naar man ogsaa tager Hensyn til, hvad der er sket ved Fredericia Station, siden Varehuset blev bygget, er det en meget naturlig Ting, at der absolut trænges til en Flytning af denne Bygning, thi siden Stationen blev anlagt, og siden Varehuset blev bygget, have vi faaet Dampfærgeindretning, som der den Gang ikke var tænkt paa. Med det samme fik man ogsaa Sporet fra Stationen til Dampfærgelejet, og særlig siden, vi have faaet et Dampfærgeleje, er det, at Tilstanden paa Fredericia Banegaard for det trafikerende Publikum, navnlig det Publikuum, som skal tilbringe eller afhente Varer paa Stationen, er bleven saa fortviblet. Dertil kommer, at det samtidig er sket ved Fredericia Station, som det er sket overalt i Landet, at de Varemæsser, som komme til og blive afhæntede ved Varehuset, ere bleven betydeligt forøgede og derigennem selvsølgelig Trafikken ogsaa. Tillige er Fredericia jo en By, som tiltager endogsaa ikke ubetydeligt, og en By, hvor særlig Fabrikvirksomheden i den sidste Narrække er tiltagen meget, hvilket selvsølgelig ogsaa giver Anledning til, at Færdselen mellem Varehuset og Byen er bleven saa betydelig, som den er. Jeg vil derfor, med det samme jeg takker den højtærede Indenrigsminister, fordi han har taget Sagen op paa Finanslovsforslaget, tillade mig at lægge et godt Ord ind for Sagen, og henbende dette ikke alene til alle dette Ting's Medlemmer, men særlig til det eventuelle Finansudvalg.